

len og til den linje, vi just har diskuteret så indgående.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men så vil jeg stille et spørgsmål til statsministeren i forbindelse med artiklen – jeg går ud fra, at statsministeren naturligvis har rundet det med sin socialminister, det ville i hvert fald være oplagt, at statsministeren gjorde det – hvor socialministeren er citeret for, at Ishøjs borgmester Per Madsen meget tidligt gjorde opmærksom på disse problemer og blev ugleset.

Mener statsministeren, at det også i givet fald er et fejlцитat, socialministeren er ude for, eller er det, man så erkender, hvis man giver socialministeren ret her, at Per Madsen er blevet ugleset bl.a. i Socialdemokratiet, fordi han har forsøgt at gøre opmærksom på de her ting, og at socialministerens erkendelse nu er, at Per Madsen havde ret, og at han nok ikke burde være ugleset? Er det det, vi kan læse ud af den artikel? Fordi det er det, jeg sidder tilbage med, efter at statsministeren har bekræftet, at han er enig med socialministeren i de ting, socialministeren har givet udtryk for.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke kommentere alle mulige artikler, hverken i det blad eller i andre blade, hr. Thulesen Dahl.

Det, jeg kan gøre rede for, det er socialministerens og regeringens politik på området, og vores politik på området er altså, som det også bl.a. siges af socialministeren, og jeg kunne da godt tage et enkelt citat: »Det kan ikke nytte noget, at man bliver ved med at sortere folk fra, der har kvalifikationer, men som ikke kan få jobbet, bare fordi de har et fremmedklingende navn«.

Det synes jeg da er et grundlæggende rigtigt synspunkt. Det kan ikke nytte noget. Vi må se at ændre holdninger i vores samfund og sikre, at mennesker bliver vurderet på deres menneskelige kvaliteter og kvalifikationer og ikke på noget som helst andet. Det er dér, jeg mener at vi har en fælles opgave.

Så siger socialministeren også: »Vi må gå til angreb på intolerant adfærd«. Med det mener hun en intolerant adfærd, som ikke svarer til de grundlæggende værdier, vi har i vores samfund. Der har jeg nævnt et eksempel: tvangsægteskaberne. De hører ikke hjemme i Danmark, men det er jo ikke det samme som at

sige, at man ikke skal have sin kulturelle identitet. Selvfølgelig skal man da det.

Men der er altså visse grundlæggende ting, hvor man må sige: Det dér, det er ikke Danmark. Og så er der nogle rettigheder og pligter. Dét er det, regeringen kommer med sin praktiske løsning i samarbejde med kommunerne, sådan at vi får taget hånd også om de fremtidige problemer, vi kan se ligger i kortene.

Det er præcis det, der er hemmeligheden, om man vil, hverken mere eller mindre.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må gå ud fra, når statsministeren selv tager citater frem fra avisen, at så er det, fordi statsministeren har rundet det her med sin socialminister og fundet ud af, at hun står inde for de ting, hun er citeret for. Det tror jeg også hun gør. Jeg tror ikke, socialministeren her er citeret for noget, som hun ikke kan stå inde for.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge statsministeren igen, om statsministeren er enig med sin socialminister i, at socialdemokraten Per Madsen ude i Ishøj tidligt har gjort opmærksom på de problemer, der er med indvandringen, og at han var ugleset, som hun siger.

Hvor var det, han var ugleset? Var det hos Dansk Folkeparti? Næ. Var det hos Socialdemokratiet? Ja, sandsynligvis. Men statsministeren må da, når han kan forholde sig til nogle citater i artiklen, også kunne forholde sig til andre. Og jeg har altså her forholdt mig til et citat fra socialministeren.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu er det jo altså et spørgsmål til statsministeren, forstår jeg, der er stillet. Jeg kan altså ikke forholde mig til, hvad der blev sagt om en bestemt borgmester. Jeg kan forholde mig til regeringens politik, og jeg kan nikke til de hovedsignaler, der er blevet afgivet af socialministeren. Hvis der måtte være andre spørgsmål om vores partiers identitet, så er jeg meget villig til at drøfte det, også når det gælder Dansk Folkepartis identitet og menneskesyn, helt sikkert.

Når det gælder Socialdemokratiets identitet, så er vi ikke i tvivl om, hvor vi står. Heller ikke når det gælder vores menneskesyn, og heller ikke når det gælder vores beslutsomhed om at tage fat om de reelle problemer i lokalsamfundet. Det gælder om at få de unge knægte og de unge piger i arbejde, og det vil de gerne, mange af dem, og hvis de ikke selv vil det, så skal vi hjælpe til. Det gælder om at give en uddannel-